भूतकालः लङ्लकारः

भूतकालः-लङ्लकारः-परसमैपदी/आत्मनेपदी

	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथम	अपठत्	अपठताम्	अपठन्
पुरुष:	अवन्दत	अवन्देताम	अवन्दन्त
	सः,सा,तत्,रामः,सीता	तौ,ते,ते,रामौ,सीते	ते,ताः,तानि,रामाः,सीताः
मध्यमपुरुषः	अपठः	अपठतम्	अपठत
	अवन्दथाः	अवन्देथाम्	अवन्दध्वम्
	त्वम्(यष्मद्)	युवाम्(युष्मद्)	यूयम्(युष्मद्)
उत्तम	अपठम्	अपठाव	अपठाम
पुरुषः	अवन्दे	अवन्दावहि	अवन्दामहि
	अहम्(अस्मद्)	आवाम् (अस्मद्)	वयम्(अस्मद्)

क्रीड् नम् हश् स्मृ अक्रीडत् अनमत् अपश्यत् अस्मरत्

अपृच्छ्त्

भूतकालः - प्रथमपुरुषः एकवचनम्, बहुवचनम् च

लट् =अश्वः धावति I

लङ् =अश्वः अधावत् I

लट् = अश्वी धावतः I

लङ् = अश्वौ अधावताम्

लट् = अश्वाः धावतन्ति I

लङ् = अश्वाः अधावन् I

भूतकालः मध्यमपुरुषः

एकवचनम्

द्विवचनम्

बहुवचनम्

त्वम् अपश्यः

युवाम् अपश्यतम् संकृतभारती,सेलम्

यूयम् अपश्यत

उच्चैः पठतु ।

भवान् , अहम्

मित्राणि - हे कृष्ण! भवान् किं अपश्यत्? कृष्णः - अहं नवनीत-घटम् अपश्यम्।

कृष्णः - हे मित्राणि ! भवन्तः किम् अपश्यन् ? मित्राणि - वयं पर्वतम् अपश्याम ।

वर्तमानकाले भूतकाले च वाक्यं रचयतु।

अहं पठामि। लिख् पा (पिब्) गम् (गच्छ्) क्रीड् गै (गाय्)

अहम् अपठम् । अहम् अलिखम् अहम् अखादम् अहम् अपिबम् अहम् अगच्छम् अहम् अक्रीडम् अहम् अग्रायम् अहम् अहसम्

लिङ्-लकारः -प्रथमपुरुषः

लट्-लकारः	लङ्-ए.व	लङ्-द्वि.व	लङ्-ब.व
पठति	अपठत्	अपठताम्	अपठन्
पिबति	अपिबत्	अपिबताम्	अपिबन्
लिखति	अलिखत्	अलिखताम्	अलिखन्
पश्यति	अपश्यत्	अपश्यताम्	अपश्यन्
गच्छति	अगच्छत्	अगच्छताम्	अगच्छठन्
पृच्छति	अपृच्छत्	अपृच्छताम्	अपृच्छन्

लिङ्-लकारः -प्रथमपुरुषः

लट्-लकारः	लङ्-ए.व	लङ्-द्वि.व	लङ्-ब.व
वदति	अवदत्	अवदताम्	अवदन्
याचित	अयाचत्	अयाचताम्	अयाचन्
चलति	अचलत्	अचलताम्	अचलन्
यच्छति	अयच्छत्	अयच्छताम्	अयच्छन्
भवति	अभवत्	अभवताम्	अभवन्
गायति	अगायत्	अगायताम्	अगायन्

लिङ्-लकारः -मध्यममपुरुषः

लट्-लकारः	लङ्-ए.व	लङ्-द्वि.व	लङ्-ब.व
पठति	अपठः	अपठतम्	अपठत
नयति	अनयः	अनयतम्	अनयत
पश्यति	अपश्यः	अपश्यतम्	अपश्यत
स्मरति	अस्मरः	अस्मरतम्	अस्मरत
धावति	अधावः	अधावतम्	अधावत
निन्दति	अनिनदः	अनिन्दतम्	अनिन्दुत

लिङ्-लकारः -उत्तमपुरुषः

लट्-लकारः	लङ्-ए.व	लङ्-द्वि.व	लङ्-ब.व
क्रीडति	अक्रीडम्	अक्रीडाव	अक्रीडाम
पृच्छति	अपृच्छम्	अपृच्छाव	अपृच्छाम
पश्यति	अपश्यम्	अपश्याव	अपश्याम
लिखति	अलिखम्	अलिखाव	अलिखाम
धावति	अधावम्	अधावाव	अधावाम
चलति	अचलम्	अचलाव	अनिन्दाम

मेलयतु

सः

तौ

ते

अहम्

आवाम्

वयम्

अपठम्

अपठाव

अपठाम

अपठताम्

अपठन्

अपठत्

संकृतभारती, सेलम्

अपठत्

अपठताम्

अपठन्

अपठम्

अपठाव

अपठाम

उदा-छातः पठति । छातः अपठत् ।

.सा निन्दति।

.शुनकाः भषन्ति ।

.पर्णं पतति ।

.अहं नमामि।

.वयस्यः लिखति ।

.वयं क्रीडामः।

.यूयं खादथ ।

सा अनिन्दत्।

शुनकाः अभषन् ।

पर्णं अपतत् ।

अहं अनमम्।

वयस्यः अलिखत् ।

वयं अक्रीडाम ।

यूयं अखादत ।

.त्वं धावसि । संकृतभारती, सेलम् त्वं अधावः ।

उदा-छातः प्रश्नम् अपृच्छत्

- .चोरः धनम् अहरत् ।
- . सा पात्रम् अक्षालयत् ।
- . अहं वाक्यम् अस्मरम् ।
- . त्वं वाक्यम् अवदः।
- . सः यानम् अचालयत्।
- . सेवकः भारम् अवहत् ।
- . सा क्षीरम् अपिबत् ।
- . बालः कथाम् अलिखत् ।

छातः प्रश्नम् अपृच्छन् ।

चोराः धनम् अहरन् ।

ताः पात्रम् अक्षालयन् ।

वयं वाक्यम् अस्मराम ।

यूयं वाक्यम् अवदत ।

ते यानम् अचालयन् ।

सेवकाः भारम् अवहन् ।

ताः क्षीरम् अपिबन् ।

संकृतभारती बोला कथाम् अलिखन्।

उदा- भक्तः देवम् (याच्)। भक्तः देवम् अयाचत । .रुग्णः वेदनाम् (सह)। रुग्णः वेदनाम् असहत । .ते (लज्ज्) । ते अलज्जन्त । .वृक्षाः (कम्प्) । वृक्षाः अकम्पन्त । .तरुणाः (स्पर्ध्) तरुणाः अस्पर्धन्त । .सैनीकाः (युध्) । सैनीकाः अयुद्ध्यन्त । छाताः अखिध्यन्त । .छालाः (खिद्) । जनाः अमोदन्त । .जनाः (मोद्) । संकृतभारती, सेलम् यूचम् अक्षमध्वम् । .यूयम् (क्षम्) ।

उदा - वन्दते ।	अवन्दत , अवन्दन्त ।
1श्लाघते ।	अश्लाघत , अश्लाघन्त।
2मोदते।	अमोदत, अमोदन्त ।
3लायते ।	अलायत, अलायन्त ।
4वन्दे ।	अवन्दे, अवन्दामहि ।
5भाषे।	अभाषे, अभाषामहि ।
6सहसे।	असहथाः, असहध्वम् ।
7भाषसे ।	अभाषथाः ,अभाषध्वम्।
8.शङ्कते संकृतभारत	, स्थापुङ्कत, अशङ्कन्त ।